

vil han se, at der i § 1, første Linie, staar: „De i denne Lov omhandlede Eksaminer er følgende“ . . . , og saa nævnes Kystskipperprøven, Sætteskipperprøven, Styrmands-eksamen og Skibsførereksamen og den udvidede Skibsførereksamen. Der er altsaa her givet en Definition. Nu synes jeg i øvrigt, at selv om der ikke var givet en saadan, er det dog givet, at Ordene Prøve og og Eksamen i denne Forbindelse betyder det samme. Jeg skal gerne være med til, hvis man ønsker det, hvis man vover det, at gennemføre Ordet „Prøve“ hele Vejen i Stedet for „Eksamen“, men som Udtrykkene er i Lovforslaget, har de været hidindtil, og dem er jeg blevet staaende ved.

Dernæst nævnedes det ærede Medlem, at det var en Fejl i Lovforslaget, naar der gentagende staar „Handelsministeren“ i Stedet for „Ministeren for Handel og Søfart“. Jeg antager, at det ærede Medlem i Mellemtiden har bragt i Erfaring, at Benævnelsen Handelsminister er indført, efter at Industri og Handel er henlagt til Handelsministeriet.

Det ærede Medlem sagde saa, at han havde det mod den foreslaaede Ordning, at man smuglede Statsskolen ind i Sagen. Det synes jeg ikke, man gør, naar man saa stærkt som jeg udtaler, at jeg anser det som ønskeligt at faa Statsskolen ind. Det er ikke at smugle den ind, men det er at indføre en Overgangsform til Statsskolen. Det maa dog være berettiget at have Overgangsformer. Man kan godt foretrække den ene eller den anden Form for Skoler, men rent praktiske Hensyn kan dog meget godt tale for en Overgangsform, saaledes som Forholdet er her. — Det ærede Medlem spurgte, hvor meget det hele vilde koste. Derom vil jeg henvise til de Oplysninger, som jeg har givet i Landstingets Udvalg, og som jeg maaske kan forøge overfor det kommende Udvalg her. Det er imidlertid Forhold, som overordentlig vanskeligt lader sig beregne. — Det ærede Medlem gik ind paa mange Enkeltheder, som jeg imidlertid tror, jeg har Lov til at lade ligge til Udvalgsbehandlingen. Navnlig gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for den Anskuelse, at der i Lovforslaget var lagt alt for megen Magt i Ministerens Haand. Jeg er bange for, at det ikke lader sig gøre at ændre videre ved de Bestemmelser, som giver Ministeren en eller anden Dispensationsmyndighed eller anden Myndighed, thi de Forhold, der her er Tale om, er erfaringsmæssigt saa vanskelige og sammensatte, at det vistnok ikke er muligt at give saa al-

mindelige Bestemmelser i Loven, at Ministeriets Afgørelser er overflødige. I alt Fald er Forholdet ogsaa under den nuværende Lov dette, at en overmaade stor Mængde Sager fremkommer til Ministeriets Afgørelse. Det er ikke for at faa den Indflydelse, jeg har foreslaaet disse Bestemmelser, jeg er i det væsentlige i Overensstemmelse med Kommissionsforslaget, og hvis man tør mene, at det er muligt at beskære denne Myndighed for Ministeriet, har jeg ikke noget som helst imod det.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) fremkom med en Række Bemærkninger, som dog for en meget stor Del sluttede sig til, hvad der er fremsat fra anden Side, og som jeg allerede har imødegaaet. Jeg er noget forbauset over, i hvor høj Grad det ærede Medlem fra Esbjerg har ladet sig imponere af Autoriteterne i Kommissionen af 1904. Han nævnedes disse Navne med den største Ærefrygt, og jeg har heller ikke noget at indvende imod dem, men jeg ser ikke, at den Omstændighed, at disse Mænd har drevet det til at indtage betydelige Stillinger i Samfundet, i saa høj Grad gør det nødvendigt at tage Hensyn til dem. Jeg har mere Tillid til de Erfaringer, som de praktisk arbejdende Navigatører mener at have gjort. Jeg lægger meget mere Vægt paa, hvad de mener om disse Spørgsmaal, end paa, hvad de Autoriteter, det ærede Medlem fra Esbjerg nævnedes, mener.

Det ærede Medlem sagde, at den danske Navigatørstand er anset i Udlandet. Det tvivler jeg ikke om. Ved visse Lejligheder fortæller vi altid hinanden, at vi er ansete i Udlandet, og det er en meget behagelig Vending at bruge, navnlig ved visse Lejligheder. Men jeg tror ikke, at vi er saa ansete i Udlandet paa noget Punkt, at vi ikke har Grund til at underbygge denne Anseelse endnu yderligere; og naar det kan ske ved en saa simpel Ting som at forøge sine Kundskaber en lille Smule paa et Omraade, hvor vi i alt Fald ikke staar over Udlandet, synes jeg ikke, det kan være skadeligt. Det ærede Medlem vil dog indrømme, at den Omstændighed, at en Styrmand ikke er forpligtet til at kunne noget Engelsk, kan ikke tjene til at gøre ham anset i Udlandet. Der er dog visse Omraader, hvor vi bør skærpe Fordringerne, ikke blot for at blive ansete i Udlandet, men for overhovedet at kunne være i Udlandet, for overhovedet at kunne være vor Stilling bekendt overfor Udlandet. Saadanne Forbedringer er tilsigtede her i Lovforslaget, og jeg tror,